

blevet et fremherskende tema i debatten. Det hænger selvfølgelig sammen med, at der er sket en udvikling, som gør, at situationen ikke blot i Danmark, men i Vesteuropa som helhed bliver mere og mere anspændt, uhyggelig – jeg minder bare om det, der skete i Holland.

Derfor melder problemet sig, og i takt med det er Socialdemokratiet, som jo, vil jeg lige sige i en sidebemærkning, er med blandt de egentlig ansvarlige for problemet, også blevet opmærksom på det. Jeg kan ikke lade være at nævne den ganske interessante bog, som den socialdemokratiske journalist Lars Olsen har skrevet under titlen »Det delte Danmark«, hvor jeg synes han stiller problemet op på en ganske spændende måde, men efter min mening også tager afgørende fejl, fordi han siger, at det kun er et socialt problem. Han vil afvise, at det er et kulturelt problem.

Jeg vil spørge fru Anne-Marie Meldgaard: Vil fru Anne-Marie Meldgaard ikke give mig ret i, at til syvende og sidst er dette integrationsproblem et kulturelt, folkeligt problem, fordi det netop forholder sig til den enkelte indvandrers vilje til at blive en del af det danske folk? Vil fru Anne-Marie Meldgaard ikke give mig ret i, at det sociale er at sætte kikkerten for det blinde øje?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg er enig i, at det ikke kun er et socialt problem. Det er et både-og-problem, og det er også derfor, jeg synes, det er en fælles opgave, vi står over for at skulle løse her. Jeg tror meget på, at vi kommer langt med god vilje.

Kl. 14.00

Jeg synes ikke, at det skal gå ud over de nydanskere, der er kommet her til Danmark, som opfører sig ordentligt, som gør alt muligt for at blive integreret her i samfundet. Jeg synes faktisk også, at vi har en forpligtelse over for dem, lige så vel som vi har det over for vores danske medborgere, og at de kan have en berettiget forventning om, at der er ro og orden her i samfundet, og at man skal kunne gå på gaden uden at blive chikaneret eller slået ned eller i det hele taget blive overdænget med f.eks. Hizb-ut-Tahrir-fornærmelser osv. Jeg tror faktisk ikke overordnet, at vi, hvad det angår, er særlig langt fra hinanden.

Men i forhold til sådan den mere filosofiske del tror jeg ikke, at mine evner slår til til at kunne følge hr. Søren Krarups tankegang.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu skal jeg holde mig fra den filosofiske del, men blot sige, at jeg er glad for at høre, hvad fru Anne-Marie Meldgaard siger, for jeg hilser med glæde, at vi herinde kan være enige om, at der er et, jeg er lige ved at sige nationalt problem, som vi må se at løse.

Så kan jeg ikke lade være med lige at stille det spørgsmål: Vil fru Anne-Marie Meldgaard så ikke indrømme, at når det har udviklet sig til at være så uhyggelig stort, som det er, er det så ikke, fordi den venstrefløj, som er de ansvarlige for det, har lukket øjnene for, at netop det folkelig-kulturelle er problemets kerne, og kun har sat kikkerten for det øje, som var blindt, fordi det kun var rettet mod det social-økonomiske?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg tror ikke, det er så enkelt. Jeg vil gerne indrømme, at jeg har et medansvar for, at vi står, hvor vi er i dag. Det var en lidt naiv holdning, som gik på, at selvfølgelig ville det her sådan på en eller anden måde udjævne sig, når først førstegenerationsindvandrerens børn kom i dansk skole og lærte dansk, og i anden generation ville det gå bedre. Det har jeg også givet udtryk for tidligere og sagt, at sådan gik det ikke, og derfor skiber vi os også ind for at være med til at løse opgaverne.

Så jeg synes, det vil være rart, hvis også andre ville sige, at det er et fælles problem, og at der altså er andre end venstrefløjen, der har et ansvar. Nu kan jeg kun tale på Socialdemokratiets vegne, og det holder jeg mig til.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er jo den store bekendelsesdag, kan jeg forstå.

Jeg vil da også godt spørge Socialdemokraterne, om Socialdemokraterne ikke også kan se, at den oppiskede stemning, som Socialdemokraterne også i en grad har haft ansvar for, og den oppiskede debat om de etniske minoriteter på ingen måde har været med til at få de etniske minoriteter til at føle sig medinddraget i det danske fællesskab. Når de konstant bliver udsat for hetz, når det konstant er, som om det ligesom er dem, der bærer problemerne ind, er det ikke medvirkende til at give dem en oplevelse af, at her er der altså et samfund, hvor de er ligeværdige borgere.